

Missatge de Cap d'Any

Girona, 30 de desembre de 2020

Estimats i estimades compatriotes,

Faig enguany aquest missatge institucional des de l'antiga farmàcia de l'Hospital de Santa Caterina de Girona per diverses raons. D'entrada, perquè és un lloc d'una bellesa extraordinària i, entre tanta foscor, també ens cal recordar que tot pot brillar i renéixer algun dia. També per remarcar que la repressió política contra els independentistes no s'ha aturat i ja no us parlo des del Palau de la Generalitat, a Barcelona. I finalment, perquè el 2020 serà recordat inevitablement com l'any de la pandèmia; i és gràcies a la feina tan valuosa del personal sanitari, siguin metges, infermers, farmacèutics, científics i tot el món de la recerca, que som avui albirant un possible final d'aquest malson. La farmàcia de l'antic Hospital de Santa Caterina ens ajuda avui a transmetre de manera visual i clara totes aquestes coses.

Parlo avui també des de Girona per una raó ben clara. Catalunya no pot caure en els vicis i les males tradicions de les que, precisament, volem fugir. Un país equilibrat és un país que ofereix als seus ciutadans la possibilitat de desenvolupar el seu projecte de vida, personal i professional, des d'allà on vulgui. Un país vertebrat és un país que fa arribar els serveis essencials a tots els racons, de la plana a la muntanya, de la costa a l'interior. És aquesta mentalitat de país complet i viu, que respecta la terra i l'entorn, la que ens ha d'empènyer a construir amb més energia, més tenacitat i més dinamisme la República lliure de ciutadans lliures.

El meu compromís durant aquests anys a la presidència, però també el meu compromís cívic —més enllà de la política institucional— és el de fer un país, un Estat independent, a mida de les persones. Res no és res si no es fa pensant en les persones. No hi ha

Quim Torra i Pla

131è president de la Generalitat de Catalunya

banderes, ni símbols ni himnes que signifiquin res si no són un senyal de benestar i progrés humà. Quan som davant d'una pandèmia que sega vides, que s'endú milers i milers de persones estimades, amb els seus projectes de vida i els seus somnis i memòries, hem de tenir sempre ben clar que cada decisió que prenem ha de posar al capdamunt de totes les consideracions la salut i la vida. No hi ha cap interès superior a aquest. No podem fer pactes amb la mort. No podem assumir, com un pacte de tolerància, que hi ha uns interessos que passen per davant de la vida de les persones. Ni que un determinat nombre de vides sigui un preu que hem d'estar disposats a pagar per viure com ho fèiem abans.

Enguany, el 2020, haurem après a aferrar-nos a la vida i a tornar la importància de cada cosa. Haurem après que cal valorar i viure intensament cada moment de les nostres vides. Que les experiències cal viure-les plenament. O com deia el poeta de Burjassot, que hem 'de ser i ser del tot, plenament'. I que cal que tota la política es faci pensant sempre en la gent, en la comunitat, és a dir, en el país.

La pandèmia de la Covid-19, aquesta gran crisi humana, sanitària, econòmica i social, ha despul·lat com mai fins ara l'autonomia dels catalans, arreu de la nació, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó. Ens ha deixat ben clar que les competències i els recursos dels que disposem són tan limitats que no podem respondre una amenaça com aquesta i defensar la ciutadania com es mereix.

Sense haver fet un ús polític de la pandèmia i d'aquesta crisi, sí que em veig absolutament legitimat per extreure aquestes conclusions davant d'un Govern — l'espanyol— que no ha deixat de fer crides a la unitat i a dir que el virus no entenia de fronteres ni de territoris. Lamento i visc amb una tristesa íntima i profunda la gestió que s'ha fet, interessada i sovint mesquina, d'aquesta crisi que encara vivim. No em cansaré de repetir-ho mai: per salvar una sola vida cal donar-ho tot, sacrificar-ho tot, posar-ho per davant de tot. És l'amor a la vida, a cada vida, el que ens fa humans.

Quim Torra i Pla

131è president de la Generalitat de Catalunya

Us convido a extreure les lliçons apreses d'aquest any 2020 per encarar un 2021 que esdevingui un salt cap a la llibertat i la democràcia plena. Necessitem les eines i els recursos per encarar els desafiaments que el futur ens depari. Necessitem tota la sobirania possible per prendre les regnes del país i servir la ciutadania tal com es mereix.

Certament, la legislatura que ara s'acaba no ha servit per avançar com hauríem volgut en fer realitat la República independent que els catalans van decidir en el referèndum del Primer d'Octubre. Ha estat la legislatura de la més gran repressió viscuda des del franquisme. Tres anys després, tenim presos polítics, exiliats i més de dos mil vuit-cents represaliats en processos judicials i violència d'estat. Ja som tres els presidents que hem estat processats i condemnats per la defensa dels principis democràtics més elementals. En el meu cas, ha quedat ben demostrada la intolerància del Regne d'Espanya davant dels drets civils i la llibertat d'expressió.

Mentre passava tot això a Catalunya, a Espanya han ajudat a escapar un Rei perseguit per una immensa taca de corrupció. Una corrupció que no és l'excepció, sinó la marca d'identitat de la dinastia borbònica. Una corrupció que no és una anècdota, sinó tot un entramat i un sistema de poder.

Hem vist també la importància i el paper d'Europa. I per això, ens cal també treballar per una Europa més eficient i més democràtica que, a diferència de l'actual unió entre estats, sigui de debò un projecte al servei de les persones, les cultures i les nacions.

I és davant de tot això, d'aquesta davallada moral i política a l'Estat, que els catalans hem de respondre a una pregunta i ser-ne conseqüents: o Regne d'Espanya o República Catalana. O monarquia o democràcia. O repressió i corrupció, o llibertat i justícia. Cal prendre la decisió i, insisteixo: ser-ne conseqüents. És a dir, tal com ens demanava el President Macià, recordat per Nadal en l'aniversari de la seva mort: que sapiguem fer-nos dignes de Catalunya. I que sapiguem respectar el valor de la vida.

Quim Torra i Pla

131è president de la Generalitat de Catalunya

Vull expressar un cop més el meu condol a totes les famílies que heu perdut algun ésser estimat, vull desitjar-vos un 2021 de retrobament, de solidaritat i de treball pel bé comú. Un desig que faig extensiu a totes les catalanes i catalans. Fem de l'any nou un crit encès d'amor a la vida i l'esperança.

Per Catalunya i per la vida.

Moltes gràcies i bona nit.